

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt IX. Quantopere excesserit Brentius studio submouendis
Ecclesiasticas leges.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

CAPVT IX.

*Quantopere excesserit Brentius studio submouendi
Ecclesiasticas leges.*

SED Brentius contra leges Ecclesiasticas vsque
Sadeò insaniit, modumq̄. omnē, dum eas submoue-
re conatur, excessit; vt quo validiùs eas refringeret, nō
dubitarit asserere, Christum ipsum nullas leges con-
didisse: neque verò ea gratia venisse in hūc mundum.
[Christus, inquit, nō venit in hunc mundum vt Legis-
lator, & vt externus Monarcha. Cūm rogaretur vt hē-
reditatem inter fratres diuideret, ait: Quis me consti-
tuit Iudicem? Et aliàs: Filius hominis non venit vt sibi
ministraretur, sed vt ipse ministraret. Quare Christus,
inquit, non venit in hunc mundum vt nouas leges, &
nouas politias institueret: sed venit vt Euangelium de
remissione peccatorum prædicaret, ac moreretur pro-
pter delicta nostra, & resurgeret propter iustificatio-
nem nostri. Eodem modo misit Christus Apostolos
suos in hunc mundum, non vt Legislatores, non vt
instauratores nouarum politiarum, sed vt ministros
Euangelij. Sicut me, inquit, misit Pater, ita & ego
mitto vos. Et: Ite in vniuersum mundum, & prædicare
Euangelium omni creaturæ. Ex his vide quid conclu-
dat: Quare, inquit, quanto magis Romanus Pontifex
gloriatur se successorem Apostolorum, & Vicarium
Christi, tanto minorem habet auctoritatem conden-
darum nouarum legū.] Imo verò, inquā, si successor
est Apostolorum & Christi vicarius, vt maximè est;
propterea habet auctoritatem nouas condendi leges,
sicut illi habuerunt. Quid enim absurdius, quàm
Christum negare cum hac auctoritate missum in ter-
ras? Nonne ille, veteribus abrogatis Mosaicę Legis in-
stitutis, noua suffecit, quę à populo Christiano perpe-
tua ob-

Luca 12.
Matth. 23.

tua obseruatione tenerentur? An non veteri Paschate
 remoto, nouum deinceps iussit offerri, quale in cenam
 ipse ad similitudinem Melchisedech obtulerat, cum
 præcipiens, legemque ferēs, dixit: Hoc facite in mea
 cōmemorationē? Quis etiam alius legem eā condidit,
 quæ omnibus iis qui salui esse velint, baptismi susci-
 piendi necessitatē facit? nullus profectō nisi ipse, hoc
 dixit, hoc instituit: Nisi quis renatus fuerit ex aqua
 Spiritu sancto, non potest intrare regnum Dei. Iam
 ea quæ ad matrimonium spectabant, quis eius auctori-
 tate neget ad primam institutionem esse reuocanda,
 velut ne sit nisi vnus cum vna; ne quamlibet ob ca-
 sam, sed ob fornicationem duntaxat, diuortium fieri
 ne alia, si ob fornicationē dimissa fuerit, ducatur vna
 Ego, inquit, dico vobis, quia omnis qui dimisit
 vxorem suam, excepta fornicationis causa, facit ea
 mœchari; & qui dimissam duxerit, adulterat. Denique
 cum alios quidem Apostolos, alios autem Euange-
 listas instituerit, alios Pastores atque Doctores, hisque
 vnum præfecerit supremum Pastorem in terris, ad quos
 ceteri confirmarentur; & hæc quidē ob eum finem
 non essemus tanquā paruuli fluctuantes, & circumflu-
 remur omni vento doctrine, in nequitia & astutia homi-
 num: nonne tibi videtur politia in sua ciuitate sancta
 Hierusalem nouā instituisse? Nonne ipse est, qui sanctam
 Ecclesiam ædificauit super petram? nonne ei præcepit
 ea dedit fundamēta duodecim, portasque duodecim
 quibus inscripta essent nomina duodecim Apostolorum?
 Quid verò mirum, si noua in Ecclesia sua faceret
 omnia, quem dederat Pater caput super omnia
 Ecclesiam? quem constituerat Regem in monte Sa-
 cto suo? Quòd si vti missus ipse est, ita suos discipulos
 in mundum misit vniuersum, profectō eos magna
 structos potestate, non nudo ministerio euangelizandi
 di, misit: omninoque eos & leges ferendi, quæ
 tempo-

tempore vsui esse viderentur, & pœnis inobedientes
 coercēdi auctoritate donauit. Quorum alterū signifi-
 cat Paulus, cū ait: In prōptu habētes vlcisci omnem ^{2. Cor. 10. 1}
 inobediētiam, cū impleta fuerit vestra obediētia. &
 rursum: Prædixi, & prædico vt præsens vobis, & nunc ^{2. Cor. 13.}
 absens iis qui antè peccauerunt, & cæteris omnibus;
 quoniã si venero iterum, non parcā. &, Vultis in vir-
 ga veniam ad vos? &, Si is qui frater nominatur inter ^{1. Cor. 6.}
 vos, est fornicator, aut auarus, aut idolis seruiens, aut
 maledicus, aut ebriosus, aut rapax, cum eiusmodi nec
 cibam sumere. De altero verò scriptum est, quia Pau-
 lus confirmans Ecclesias, iubebat custodiri præcepta
 Apostolorum & Seniorum, in quibus erat illud: Vi- ^{Act. 15.}
 sum est Spiritui sancto & nobis, nihil vltà imponere
 vobis oneris, quàm hæc necessaria, vt abstinēatis ab
 immolatis simulacrorum, & sanguine, & suffocato. &
 alia quæ suprâ memorauimus. Et ministrare quidem
 venerat Christus; quia non sua commoda, sed nostram
 salutem venerat quæsiturus. sed si Dominus non fuisset,
 præcipiendi quod vellet potestatem habens, non
 hoc de se discipulorum approbasset iudicium: Vocatis
 me Magister & Domine, & bene dicitis; sum etenim.
 Sic se quoque, eius exemplo, ministros exhibuere disci-
 puli, non potestatem ostentantes, non gloriam, non
 honores, non pompas sibi è subditis petentes, sed eo-
 rum vtilitatibus inuigilantes. Quis autem nescit, non
 illum voluisse videri externum seculi Monarcham,
 temporalia tractantem atque moderatē? Non enim
 erat regnum eius de hoc mundo. Quod si fuisset, mi-
 nistris armatis incessisset stipatus, ad terrorem incu-
 tiendum: illique pro eo decertassent, ne Iudæis in po-
 testatē traderetur. Sed erat tamen Ecclesiæ suæ Caput,
 Rex, Sponsus ac Dominus: quæ omnia ridiculū est in
 eo ponere sine auctoritate præcipiendi atque coercen-
 di. Porrò si Pontifices & Episcopi in locum Aposto-
g 3
lorum

470 DE CHRISTIANA LIBERTATE
lorum successerunt, si Christi in terris iidem vices ge-
runt, profectò leges quoque ferendi, & coercendi po-
testatem habent. Ex quo perspicitur, ea ipsa quæ
euertendam veritatem Brentius comparauerat, ad ean-
dem constituendam mirificè conducere; per eadem
quippe vestigia Ratiocinationum ingredientes, his
confirmamus, quod ille frustra infirmare conatur.

CAPVT X.

*Quatenus ad ea quæ fidei sunt & morum, Scriptura
sancta Canon sufficiat.*

VT igitur articulos fidei condere Ecclesia, ita
leges morum potest. Alterū, quo aduersus qua-
que hæreses insurgētes, fidelium animi, distincta pluri-
naque rerum credendarum explicatione munitur.
Alterū verò vt in officio pietatis & virtutis contine-
tur populus Christianus, legum disciplina quæ vultur
te. Sed legum non eadem omnino quæ fidei ratio est
hæc enim noua esse non potest: illis subinde nouis
opus. Nec præscribit vnquam Ecclesia tanquam cre-
dendum, quod vel simpliciter creditum antea non
sed quod fieri non necesse fuerit prius, id iustis ad
ita causis interdum præcipit faciendum. Equidem
sufficere aliquosque fateor quæ scripta sunt, videri
cet, non vt illic particulatim scriptæ leges vniuersæ præ-
tentur, quas obseruare solas necesse sit: sed vt præ
multa explicatè posita præcepta viuendi, etiã morum
sanctissimorum, & optimarum principia legum, illi
literis credantur comprehensa teneri. Nam quemad-
modum ad ea quæ fidei sunt cognoscenda, Christi-
ano diuina scriptura sufficit: non quòd quæcunque cre-
denda sint, in ea sigillatim & expressè posita legantur
sed quòd & eiusmodi multa complectatur, & in se
Ecclesiæ demonstret auctoritatem, cui credendum sit.